

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.16. Relatio Guilielmi Rubruquisii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A. C. 1255.

stulare, in hæresis reos, vel solum infamia ejus flagrantes, nisi se prorsus Ecclesiæ submittant, animadvertere, & Magistratus civilis præsidium, si opus sit, invocare. Dat illis potestatem absolvendi eos, qui hæresin sincere ejuraverint, & faciendi, quidquid ad hoc munus exercendum necesse sit, haud obstante, quæ Religiosis concessa fuerit, libertate ejusmodi mandata abnuendi. Vult autem, ut ad hæreticos judicandos, vel perpetuo multandos carcere ab Episcopis locorum consilium petant. Hæc Inquisitio per Franciam generalis, &, quod majus est, ob Regis S. Ludovici preces instituta notari maxime meretur.

§. XVI.

Relatio Guilielmi Rubruquisii.

Exeunte hoc anno 1255 S. Ludovicus a Guilielmo Rubruquisio Franciscano, quem duobus abhinc annis in Tartariam miserat, itineris hujus relationem accepit. Ejus summam vide! Sacra Majestas tua scit, ut opinor, nos anno 1253. 7. Majji pontum Euxinum, (mare magnum Bulgari vocant) navigio ingressos, 21 ejusdem mensis Soldajam in Tartaria Minore sitam advenisse. Diximus nos adire Sarchium, quem esse Christianum comperrissemus, & ad eum nos ferre litteras Re-

Haeluyt.
to. 1. p. 71.
Bergeron.
p. 2.

gis

gis Franciæ. Ergo humaniter exceptis Sæcul. XIII.
 Episcopus loci multa in laudem Sarta- A. C. 1255.
 chii nobis dixit, quæ veritati haud con-
 sentanea deinde sensimus. Erasmus quin-
 que numero; ego, Frater Bartholomæus
 Cremonensis meus socius, noster scriba
 Gosetus nomine præsentium lator, Homo-
 dei interpret noster, & Nicolaus quidam
 juvenis, quem ut mancipium Constanti-
 nopoli emeram. Soldaja sub initium Ju- H. p. 79.
 nii discessimus. Triduo post invenimus B. p. 43.
 Tartaros, quos inter cum agerem, alium
 in orbem venisse mihi videbar.

Octavo Ascensionis die 5 Junii ad al-
 loquium Scacataji, qui Bati cognatus e-
 rat, admissus, Imperatoris Constantinopo-
 litani epistolam ei tradidi, ut iter perse-
 quendi copiam impetrarem. Interro-
 gante illo, an placeret bibere cosmos
 (certum ex equino lacte potum) me tum
 quidem excusabam. Regionis vero Chri-
 stiani, Russi, Græci, Alani eum bibere re-
 ligioni habent, eorumque Sacerdotes bi-
 bentem æque puniunt ac si a fide defecis-
 set. Scacatajo ex me quærenti, quid
 dicturi Sartachio essemus, reposui nos ei
 locuturos de fide Christiana. Quid hæc
 sibi vellet, rogabat, avidas promittens
 aures. Igitur ei symbolum Apostolicum,
 ut poteram explicavi, per interpretem
 meum, nullius ingenii hominem, neque

Sæcul XIII. res verbis exprimendi gnarum. Quo au-
A.C. 1255. dito ille caput quassans siluit.

Pridie Pentecostes Alani, qui Græci ritus Christiani sunt, ad nos venerunt. Non sunt Schismatici ut Græci; sed Christianos omnes promiscue honorant. Attulerant nobis carnem coctam, qua ut vesceremur, & cuidam suorum mortuo Deum propitium redderemus, orabant. Respondi, nobis haud licere carnes comedere in pervigilio tam festæ diei: cujus historiam cum exponerem, triumphabant gaudio: quippe quæ ad religionem pertinent, ignorabant omnia, solo JESU Christi nomine excepto. Una cum multis aliis Christianis etiam Russis & Hungaris interrogabant, an salvi possent fieri, cum bibere Cosmos, & comedere animalia morticina, vel a Saracenis aliisque ethnicis cæsa cogerentur? Nescinus, aiebant, dies jejunii, nec possemus observare, etiamsi cognosceremus. Erigebam eos, erudiens, ac firmans in fide.

Festo Pentecostes die 8 Junii Saracenus quidam ad nos accessit, cui colloquentes religionem nostram explicare cepimus. Bona humano generi a Deo præstita per individuum naturæ divinæ cum humana conjunctionem, mortuorum reditum ad vitam, & judicium futurum, nostrarum expiationem per baptismum edoctus, id accipere se velle asseruit. At nobis

nobis idem apparantibus, derepente con-
scenso equo, se domum petere dixit, ut
cum uxore deliberaret. Postridie ad
nos, Mutavi consilium, inquiebat, alioqui
cosmos haud bibiturus amplius. Nam
Christiani loci negant, vero Christi cul-
tori hunc convenire potum: quo ego hac
in solitudine abstinere nequeo. Nunquam
ei eximere potui hanc opinionem, a fide
magnopere absterrentem ejusmodi homi-
nes suffultos a Russis, permagno nume-
ro inter ipsos habitantibus.

Altero Pentecostes die profecti, pri-
mum recta Septem Triones versus, dein-
de ad Ortum processimus, mare Caspium
habentes a dextra. Comitantes nos
Tartari magnam nobis molestiam faces-
febant, summum vero fastidium mihi crea-
bat interpretes meus, qui, quoties religio-
sum aliquid eis dicere volebam, Noli me
facere concionatorem, ajebat: tales ha-
bere sermones nescio. Sane sic erat:
post enim, quam intelligere paulum lin-
guam coeperam, eum verba mea prorsus
alio sensu reddere cognovi, & quidquid
in buccam venisset, proloqui. Quapro-
pter tacere malui, quam periculosa ejus
opera uti. Paucis ante festum S. Mag-
dalenæ diebus ingentem fluvium Tanaim,
& ultimo Julii aulam Sartachii attigimus
tridui via distantem ab Etilia seu Volga
fluminum, quæ viderim unquam, maxi-

Sæcul. XIII. mo. Nestorianus quidam Cojac nomine
A.C. 1255. ab itineris duce consultus ad ministrum
 nos misit, qui Legatos ad Principem so-
 lebat introducere. Idem dux noster, quid
 muneris afferremus, rogabat, indignans,
 non habere nos, quod admissionum mini-
 stro donaremus. Huic dein præfens rem
 excusabam, me monachum esse, nec au-
 rum vel argentum tangere causatus. Re-
 posuit, cum monachus essem, recte me
 agere, quod votum servarem meum: se
 non egere rebus nostris, sed de suis po-
 tius nobis daturum. Quærebat, quis inter
 Francos summus esset Princeps? Impe-
 rator, ajebam, si pacatum haberet Re-
 gnum. Non, inquiebat, sed Rex Fran-
 ciæ. Nempe Balduinum Hannoniensem,
 ac quendam Equitem Templi, qui fuerat
 in Cypro, de te loqui audierat.

§. XVII.

Sartachii alloquium.

Biduo post idem minister me Regis epi-
 stolam, sacram supellectilem, ac libros
 in aulam deferre jussit, eo quod suus Do-
 minus eos spectare cuperet. Complures
 Tartari, Christiani & Saraceni circa nos
 sedebant in equis, cum evolvi omnia cu-
 ravit. Tum quærebat ex me, an Domi-
 no suo hæc universa daturus essem? Ex-
 pavi scilicet ad hæc verba: sed dissimu-
 lans